RADOST

I UPROSTŘED TĚŽKOSTÍ

Radost nemusí záviset jen na tom, jak se nám právě daří. Může nás provázet i v těžkých chvílích. Má totiž hlubší zdroj.

RADOST NENÍ TOTÉŽ CO ŠTĚSTÍ

Všichni toužíme po štěstí. Jenže to závisí na mnoha okolnostech, které nemáme ve svých rukou. Když se nám daří, máme důvod být šťastní. Když přijdou starosti, nemoci nebo ztráty, pocit štěstí se vytrácí.

S radostí je to trochu jinak. Není jen reakcí na příznivé okolnosti. Souvisí také s naším postojem k životu. Může být přítomná i tam, kde nejde vše tak, jak bychom si přáli.

NA POČÁTKU BYLA RADOST

Podle křesťanské víry není na počátku všeho smutek, strach ani bolest, ale Boží láska a radost. A přestože se člověk od Boha odvrátil, tato původní radost ze světa nikdy úplně nezmizela. Zůstává v něm jako stopa Boží přítomnosti.

Někdy ji zakusíme v drobných okamžicích: při setkání s blízkým člověkem, v kráse přírody nebo v nečekané chvíli pokoje. Děti mají pro takovou radost zvláštní cit. Dokážou žasnout, objevovat, důvěřovat a těšit se z maličkostí. Něco z tohoto dětského pohledu můžeme znovu objevovat i my.

RADOST, KTERÁ JE SILNĚJŠÍ NEŽ SMRT

Křesťané věří, že nejhlubším zdrojem lidské radosti je Bůh, který nás stvořil z lásky a nepřestává nás milovat. Ježíšovo vzkříšení je pak znamením, že smrt, bolest ani zlo nemají poslední slovo. Život a Boží láska jsou silnější. Radost tak není jen reakcí na příznivé okolnosti, ale něčím, co má svůj původ v samotném stvoření a vzkříšení.

I uprostřed těžkostí tak můžeme mít naději. Radost je znamením, že život má hlubší smysl a že jeho poslední slovo patří Bohu.

Inspirováno knihou: Petr Beneš, Darovaný vztah, nakladatelství Triton. Redakčně upraveno.

Radost z Boha je naší silou. (srov. Bible, Neh 8,10)